

**Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**

AZ EURO–LATIN-AMERIKAI PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS

**Szociális Ügyekkel, Cserekapcsolatokkal, Környezetvédelemmel, Oktatással
és Kultúrával Foglalkozó Bizottság**

2009. október 5.

IDEIGLENES

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

Együttes küzdelem az éghajlatváltozás ellen: egy összehangolt EU–LAC-stratégiáért az UNFCCC-tárgyalások keretében

Társelőadó az Európai Parlament részéről: Peter Liese

Társelőadó a latin-amerikai országok részéről: Carlos Baraibar (Parlatino)

Együttes küzdelem az éghajlatváltozás ellen: egy összehangolt EU–LAC-stratégiáért az UNFCCC-tárgyalások keretében

Az Euro–Latin-Amerikai Parlamenti Közgyűlés,

- tekintettel az EU, Latin-Amerika és a Karib-térség állam- és kormányfőinek öt csúcstalálkozóján – Rio de Janeiróban (1999. június 28–29-én), Madridban (2002. május 17–18-án), Guadalajarában (2004. május 28–29-én), Bécsben (2006. május 11–13-án) és Limában (2008. május 11–13-án) – született nyilatkozatokra,
  - tekintettel az Európai Parlamentnek az éghajlatváltozásról szóló 2007. február 14-i állásfoglalására,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményére (CMNUCC, 1992) és az éghajlatváltozásról szóló Kiotói Jegyzőkönyvére (1997. december 11.),
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC) aláíróinak 13. konferenciájára (COP 13), valamint az aláíróknak a Kiotói Jegyzőkönyv résztvevő feleinek (COP/MOP 3) üléséről is szolgáló, az indonéziai Balin 2007. december 3–15. között megrendezett harmadik konferenciájára,
  - tekintettel a spanyolországi Valenciában 2007. november 17-én közzétett, az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) negyedik értékelő jelentésének következtetéseire, valamint a nemzeti kormányok által megrendelt vagy egyéb ENSZ-szervek által végzett további tanulmányokra,
  - tekintettel az EU-nak az éghajlatváltozásra és az energiaforrásokra vonatkozó csomagjára, amelyet a Tanács és az Európai Parlament 2008 decemberében elfogadott,
  - tekintettel eljárási szabályzata 16. cikkére,
- A. mivel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének végső eredménye a légkörben az üvegházhatást okozó gázok koncentrációjának olyan szinten történő stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlat rendszerébe való veszélyes mértékű emberi beavatkozást;
- B. mivel egy független tanulmány szerint az éghajlatváltozás évente több mint 300000 ember halálát okozza; mivel e halálesetek 99%-a a fejlődő országokban történik, és az ott élő emberek 98%-a súlyosan érintett; mivel az éghajlatváltozás miatti gazdasági veszteségek 90%-a fejlődő országokat érinti;¹
- C. mivel néhány latin-amerikai ország, mint Honduras és Peru, Bangladdessel egyetemben az éghajlatváltozás szempontjából a világ három legsebezhetőbb országa között szerepel,
1. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás mérséklése az egyik legfontosabb, ha nem a legfontosabb kérdés az emberiség számára, és hogy döntő fontosságú bolygónk jövője a természeti világ és az emberiség szempontjából, hogy a folyamatban lévő nemzetközi tárgyalásokon alapvető eredményeket érjenek el;

---

¹ Human Impact Report: Climate Change – The Anatomy of a Silent Crisis [Emberi hatástanulmány: éghajlatváltozás – egy csendes válság anatómiája], a Global Humanitarian Forum kiadásában, Genf, 2009.

2. úgy gondolja, hogy az EU–LAC kétoldalú regionális stratégiai partnerség és annak minden tagja számára az éghajlatváltozás mérséklése kiemelt prioritást kell, hogy képezzen politikai napirendjükben annak érdekében, hogy ne következzen be nagyfokú éghajlati katasztrófa századunkban;
3. úgy véli, hogy a nemzeti és regionális parlamenti képviselőket be kell vonni a folyamatba; úgy gondolja, hogy az Euro–Latin-Amerikai Parlamenti Közgyűlés (Euro–Lat) tagjai elkötelezik magukat, hogy minden erőfeszítésük a nemzetközi tárgyalások sikeres végkimenetelére és az ott hozott határozatok szigorú végrehajtására irányul;
4. elutasítja a malthusianizmus és a neomalthusianizmus gondolatát, és hangsúlyozza, hogy a megoldást az energiahatékonyságot, a megújuló energiát és az emberi viselkedésmód megváltoztatását elősegítő beruházásokban kell keresni;
5. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi és gazdasági válságot nem szabad ürügyként felhasználni az éghajlatváltozás mérséklése érdekében teendő fellépések elmulasztására, mivel a fellépések meg nem tétele és a nemzetközi tárgyalások kudarca egy sokkal intenzívebb és hosszabb lefolyású – nem csak gazdasági – válsághoz vezetne; úgy véli, hogy éppen ellenkezőleg, a gazdasági válságot kihívásként kell felhasználni az energiahatékonyságot, a megújuló energiát és a modern technológiát elősegítő beruházások tekintetében munkahelyeket és fenntartható növekedést teremtve, illetve csökkentve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását;
6. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) becslései szerint a kibocsátásnak 2015 előtt csökkennie kell, és 2025-re további csökkenést, azaz a mai kibocsátási értékek kevesebb mint 50–85%-át kell elérni¹;
7. hangsúlyozza, hogy az IPCC arra a következtetésre jutott, hogy az ipari országok kibocsátását az 1990-es szinthez képest 25–40%-kal kell csökkenteni 2020-ra, és 80–95%-kal 2050-re, míg az alaphelyzettől való lényeges eltérést kell engedélyezni Latin-Amerika, a Közel-Kelet és Ázsia központi tervezésű gazdasággal működő országai számára²;
8. hangsúlyozza, hogy a 2020-ra kitűzött célok kulcsfontosságúak, mivel ha a kibocsátás túl nagy mértékben növekszik, úgynevezett „éghajlati fordulópontok” alakulhatnak ki, és az eljövendő generáció – mindennemű erőfeszítése ellenére – nem tudja kezelni az éghajlatváltozást;
9. üdvözli a rendkívüli erőfeszítéseket, amelyeket néhány latin-amerikai ország hozott az éghajlatváltozás ellen; különösen üdvözli Costa Rica példaértékű, a CO₂-kibocsátás drasztikus csökkentésére irányuló kötelezettségvállalását annak érdekében, hogy az első fejlődő ország legyen, amelyik 2021-ig eléri a szénszemleges állapotot, Mexikó nemrégiben hozott példaértékű kötelezettségvállalását, amely arra irányul, hogy 2050-re a 2002-es szint 50%-a alá csökkentse az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, valamint a brazil kormány által tett erőfeszítéseket, nevezetesen az éghajlatváltozással kapcsolatos 2008. decemberi nemzeti terv elindítását, amelynek célja az egy főre eső kibocsátások további

---

¹ A III. munkacsoportnak az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) negyedik értékelő jelentéséhez való hozzájárulása

² Ugyanott.

csökkentése, kiküszöbölve így Brazília erdővel borított területeinek nettó csökkenését 2015-re;

10. hangsúlyozza, hogy az EU-nak az éghajlatváltozásra és az energiaforrásokra vonatkozó csomagja, amely magában foglalja a kibocsátásoknak az 1990-es szinthez képest történő 30%-os csökkentésének lehetőségét, amennyiben a többi ország is hasonló erőfeszítéseket tesz, továbbra is az ipari országok által tett legnagyobb javaslat;
11. felhívja az UNFCCC többi aláíró felét, és különösen az Egyesült Államokat, Indiát, Kínát és Oroszországot, hogy kövessék Costa Rica, Mexikó, Brazília és az EU példáját;
12. hangsúlyozza, hogy bár egy, az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló megállapodás megkötése a legfontosabb és a legnagyobb kihívást jelentő feladat, a nemzetközi megállapodásnak magában kell foglalnia az ipari és feltörekvő országok pénzügyi forrásainak megfelelő eljuttatását, különösen a legkevésbé fejlett országok és a kis szigetállamok számára az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló erőfeszítésekért;
13. üdvözli ezért a Mexikó, Norvégia, Dánia és az Európai Bizottság által a szükséges finanszírozás létrehozására tett konkrét javaslatokat;
14. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi légi közlekedésnek és hajózásnak is az UNFCCC keretében létrejövő nemzetközi megállapodás részét kell képeznie; a megállapodásnak ugyanazokat a kötelező erejű kibocsátáscsökkentési célkitűzéseket kell tartalmaznia, mint az ipari országok esetében, és a kibocsátási egységek jelentős mennyiségét árverés útján kell elosztani további alapokat hozva így létre az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra, különösen a legkevésbé fejlett országok és a kis szigetállamok számára;
15. javasolja, hogy a pénzügyi források UNFCCC keretében történő elosztása a fejlesztési együttműködésben meglévő elvek és iránymutatások, mint a jó kormányzás alapján történjen; különösen a pénzügyi átutalásokra irányuló demokratikus ellenőrzésnek van kulcsfontosságú szerepe;
16. úgy véli, hogy a nemzetközi megállapodás egy döntő részének az erdőirtás 2020-ig történő globális megfékezésére és az illegális fakitermelés leállítására kell irányulnia;
17. felhívja az EU–LAC kétoldalú regionális stratégiai partnerséget, hogy szolgáljon a kibocsátáskereskedelemre összpontosító integrált, globális szénpiac létrehozására irányuló tárgyalások keretében; ennek első lépése egy EU–Latin-Amerika kibocsátáskereskedelmi rendszer létrehozása lenne, amennyiben lehetséges, az Egyesült Államok bevonásával;
18. javasolja, hogy az EU–LAC kétoldalú regionális stratégiai partnerség dolgozzon a bioüzemanyag-termelésre vonatkozó kölcsönös standardok kialakításán és a termék minőségi tanúsításán; ösztönözni kell az európai importőrök és a latin-amerikai és karibi exportőrök közötti közös vállalkozások létrehozását; a kormányokat támogatni kell a bioüzemanyagokra vonatkozó politikák kialakításában, valamint előtérbe kell helyezni a munkavállalók, a bennszülött lakosság, az emberi jogok és a jólét védelmét a fejlődő országokban;
19. javasolja, hogy az EU–LAC kétoldalú regionális stratégiai partnerség segítse elő, hogy a meglévő többoldalú megállapodások összhangba kerüljenek az éghajlatváltozásra irányuló, 2009 decemberében Koppenhágában megkötendő megállapodással;

*

* *

20. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az Európai Unió Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az EU-tagállamok parlamentjeinek, Latin-Amerika és a Karib-térség összes országának, a Latin-Amerikai Parlamentnek, a Közép-Amerikai Parlamentnek, az Andoki Parlamentnek, a Mercosur Parlamentnek, a Közép-Amerikai Integrációs Rendszer Főtitkárságának, a CARICOM-nak, az Andok Közösség Főtitkárságának, a Mercosur Állandó Képviseleti Bizottságának és a Latin-Amerikai Gazdasági rendszer Állandó Titkárságának.